

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS
(teine koda)
16. detsember 2015

Kohtuasi F-135/14

DE
versus
Euroopa Ravimiamet (EMA)

Avalik teenistus — EMA töötajad — Staatuse „mitteaktiivne“ kohaldamine — Huve kahjustav akt —
Õigus olla ära kuulatud — Rikkumine

Ese: ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi, millega DE palub sisuliselt tühistada 31. jaanuari 2014. aasta otsus, millega Euroopa Ravimiamet (EMA) määras ta staatuseks „mitteaktiivne“ alates 1. veebruarist 2014 kuni tema ajutise töötaja lepingu lõppemiseni 15. märtsil 2014, ning mõista EMA-lt välja hüvitis tekitatud kahju eest.

Otsus: Tühistada Euroopa Ravimiameti 31. jaanuari 2014. aasta otsus määrata DE staatuseks „mitteaktiivne“. Mõista Euroopa Ravimiametilt DE kasuks välja 10 000 eurot. Jätta Euroopa Ravimiameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja DE kohtukulud.

Kokkuvõte

*1. Ametnike hagid — Huve kahjustav akt — Mõiste — Otsus määrata süüülise käitumise tõttu staatuseks „mitteaktiivne“ — Hõlmamine
(Personalieeskirjad, artikli 90 lõige 2; IX lisa artikkel 23)*

*2. Ametnikud — Distsiplinaarmed — Otsus määrata süüülise käitumise tõttu staatuseks „mitteaktiivne“ — Asjaomane teenistuja eelnevalt ärakuulamata jätmine — Kaitseõiguste rikkumine
(Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikli 41 lõike 2 punkt a; personalieeskirjad, IX lisa artikkel 23)*

1. Personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 mõttes on huve kahjustavad meetmed üksnes sellised aktid või meetmed, mis toovad kaasa siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad hageja huve, muutes oluliselt tema õiguslikku olukorda.

Ametiülesannete muutmine, isegi kui see ei muuda asjaomase teenistuja varalisi huve ja/või järku, võib seetõttu, et sellega muudetakse ametiülesannete täitmise tingimusi ja ametiülesannete olemust, kahjustada mittevaralisi huve ja asjaomase isiku tulevikuväljavaateid ning seega kahjustada tema huve.

Personalieeskirjade IX lisa artikli 23 kohaselt võib administratsioon ametikohustustest kõrvaldada teenistuja, kui teda süüdistatakse tõsises üleastumises. Selline meede, kuigi see on ajutine, on olemuselt asjaomase isiku huve kahjustav akt, kuna see põhineb tõsise üleastumise süüdistusel ning

võib asjaomasele isikule tuua kaasa olulisi tagajärgi nii ametialases kui ka isiklikus plaanis, jättes ta sel põhjusel kõrvale ametiülesannete tegelikust täitmisest. Lisaks võib huve kahjustavateks aktideks pidada meetmeid, mis võtavad asjaomaselt teenistujalt võimaluse täita oma ametiülesandeid, ilma tema töötasu kaotamise või vähendamiseta.

Kuigi asjaomane amet kvalifitseeris vaidlusaluse otsuse antud juhul „mitteaktiivse“ staatuse kohaldamiseks, võrdub selline otsus oma mõjult ametikohustustest kõrvaldamise otsusega personalieeskirjade IX lisa artikli 23 alusel ning see on võetud süülise käitumise tõttu, mida heidetakse ette hagejale, kelle huve see otsus kahjustab nii põhjenduste kui ka resolutsiooniga.

(vt punktid 36–38 ja 40)

Viited:

Euroopa Kohus: kohtuotsus, 5.5.1966, *Gutmann vs. komisjon*, 18/65 ja 35/65, EU:C:1966:24, EKL, punktid 149 ja 168.

Esimese Astme Kohus: kohtuotsused, 15.6.2000, *F vs. komisjon*, T-211/98, EU:T:2000:153, punktid 30 ja 31, ning 16.12.2004, *De Nicola vs. EIP*, T-120/01 ja T-300/01, EU:T:2004:367, punktid 108 ja 113.

Avaliku Teenistuse Kohus: kohtuotsused, 8.5.2008, *Kerstens vs. komisjon*, F-119/06, EU:F:2008:54, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23.10.2013, *Solberg vs. EMCDDA*, F-124/12, EU:F:2013:157, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika.

2. Isiku õigus olla ära kuulatud enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada, aitab kaasa kaitseõiguste järgimisele.

Selline õigus esineb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis a, millega tunnustatakse igäühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada, kusjuures see säte on üldkohaldatav. Et tagada sellise meetme adressaadi tõhus kaitse, on harta artikli 41 lõike 2 punkti a eesmärk eelkõige see, et asjaomane isik saaks parandada mõne vea või teha teatavaks tema isikliku olukorraga seonduvad asjaolud, mis mõjutavad seda, kas otsus tehakse või mitte või kas otsuse sisu on nii- või teistsugune.

Õiguse olla ära kuulatud järgimine tähendab, et asjaomasele isikule tuleb anda enne teda negatiivselt puudutava akti vastuvõtmist võimalus teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht nende faktiliste asjaolude ja olukordade tõlevastavuse ja asjakohasuse kohta, mille alusel asjaomane otsus tehti.

Mis puudutab konkreetselt personalieeskirjade IX lisa artikli 23 alusel võetud ametikohustustest kõrvaldamise otsust, mis võeti tõsise üleastumise süüdistuse tõttu – võttes siiski arvesse kiireloomulisust, mis tavapäraselt kaasneb sellise otsuse vastuvõtmisega – tuleb see otsus teha järgides kaitseõigusi, mille üks väljendus on õigus olla ära kuulatud. Välja arvatud juhul, kui nõuetekohaselt on tuvastatud erilised asjaolud, saab distsiplinaarkorras kõrvaldamise otsuse vastu võtta järelikult üksnes pärast seda, kui asjaomasel ametnikul või teenistujal on olnud võimalus esitada tulemuslikult oma seisukoht talle süükspandavate asjaolude kohta, mille alusel pädev asutus kavatses otsuse teha.

Antud juhul tuleb süülise käitumise tõttu „mitteaktiivse“ staatuse kohaldamist liidu ameti poolt, millega asjaomaselt isikult võetakse võimalus oma ametikohustusi täita, pidada oma mõjult võrdväärseks distsiplinaarkorras ametikohustustest kõrvaldamise otsusega, mis mõjutab ebasoodsalt tema huve.

(vt punktid 54–58)

Viited:

Euroopa Kohus: kohtuotsus, 21.12.2011, Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika.

Esimese Astme Kohus: kohtuotsused, 15.6.2000, F *vs.* komisjon, T-211/98, EU:T:2000:153, punktid 26 ja järgmised, ning 16.12.2004, De Nicola *vs.* EIP, T-120/01 ja T-300/01, EU:T:2004:367, punkt 123.

Euroopa Liidu Üldkohus: kohtuotsus, 11.9.2013, L *vs.* parlament, T-317/10 P, EU:T:2013:413, punkt 81.

Avaliku Teenistuse Kohus: kohtuotsused, 14.5.2014, Delcroix *vs.* Euroopa välisteenistus, F-11/13, EU:F:2014:91, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika; 19.6.2014, BN *vs.* parlament, F-157/12, EU:F:2014:164, punkt 84; 13.11.2014, De Loecker *vs.* Euroopa välisteenistus, F-78/13, EU:F:2014:246, punkt 33; 15.4.2015, Pipiliagkas *vs.* komisjon, F-96/13, EU:F:2015:29, punkt 54, ja 9.9.2015, De Loecker *vs.* Euroopa välisteenistus, F-28/14, EU:F:2015:101, punkt 128.